

<https://nedd.tiscali.cz/vesmir-by-nemel-existovat-tvrdi-pry-studie-ktera-nic-takoveho-nejjistila-305469>

Vesmír by neměl existovat, tvrdí prý studie, která nic takového nezjistila

19. 11. 2017 17:22 - [Vesmír](#) autor: [Ladislav Loukota](#)

"Vesmír by podle vědců neměl existovat!" [hlásaly](#) na počátku listopadu palcové tituly. Informovaly při tom o nejnovějším experimentu částicových fyziků z CERNu, který svým výsledkem znovu podtrhl málo známé dilema chybějící antihmoty. Ačkoliv by tvrzení o neexistujícím vesmíru bylo poněkud přehnané, faktem je, že **antihmotu stále postrádáme – a to naznačuje mezeru v našich teoriích.** **Antihmotu postrádáte vy, ale vesmír jí (dost-možná) nepostrádá.**

[diskuze: 0](#)

Ilustrační snímek, zdroj: [NASA](#)

Velikášské závěry nové práce CERNu paradoxně stojí a padají na něčem extrémně malém – měření magnetického momentu specifické částice antihmoty známé jako antiproton. Ten vědci [poprvé změřili](#) s přesností na devět desetinných míst a dosáhli tak 350x přesnější úrovně než u dosavadních měření. U jiných částic se podařila hodnota magnetického momentu s podobnou přesností změřit již dříve, antiproton však této míře přesnosti dosud vzdoroval.

Hlavní pointou nového měření je ale skutečnost, že při srovnání antiprotonu s protonem vychází u obou co do vlastností stále stejná hodnota, pouze s opačným znaménkem.

"Takže v tomto nebylo pozorováno žádné narušení symetrie. Kdyby symetrie nějak narušená byla, Tady mají ovšem fyzikové na mysli „symetrii v počtu vesmírem vyrobených kusu protonů a antiprotonů, respektive porovnání sumy hmotností hmoty a antihmoty, kde k „narušení“ podle nich došlo.. tedy kdyby se antihmota a hmota v něčem chovaly jinak, nikoliv stejně nebo přesně opačně, tak by musel potenciálně existovat nějaký mechanismus, který by nadbytek hmoty (během Velkého třesku) mohl vysvětlit." říká částicový fyzik Tomáš Komárek, který působí i v CERNu. Ano, možná takový mechanismus existuje..., jenže fyzikové ho (zatím) nenašli. Já popisuji jeden možný mechanismus o odstaveček níže.

Jak souvisí symetrie částic s Velkým třeskem?

Jak možná víte, interakce hmoty a antihmoty vede k výbušné anihilaci obou částic. Ve sci-fi se touto energií pohánějí kosmické lodě, ve reálném světě způsobuje jen bolehlavy teoretických fyziků. Dnešní platný model ?? fyziky totiž operuje s tím, že podobná symetrie by se musela projevit i během Velkého třesku. Kdo zkoumal eventualitu vzniku spřažených „dvou vesmírů“ (svět + antisvět) ve Velkém Třesku naráz-souběžně? ..a které by byly k sobě „zrcadlovým“ protějškem od samého začátku? Zakazuje to „platný model“ „platných“ fyziků ?? Proč by nemohly vzniknout dva k sobě symetrické (antimetrické?) vesmíry, pokud už byly zkoumány i ty „neplatné“ Everettovy mnohavesmíry (?) A tyto dva vesmíry by se prolínaly vzájemně, na planckových škálách „hodně“ (páry virtuálních částic, co si skáčou z „vesmíru do antivesmíru a naopak) v makrovesmíru téměř neprolínaly vůbec... Mělo by při něm totiž díky symetrii částic vzniknout stejné množství částic a antičástic, tedy hmoty a antihmoty. Jo, jo „v platném modelu“ by to mělo být a..a vono není...že?

Pokud se tak ale stalo, obě poloviny by se musely také okamžitě anihilovat. Jelikož ale kolem sebe vesmír a hmotu v něm pozorujeme, je jasné, že se všechna hmota takto nezničila. Zjevně se v minulosti kosmu stalo cosi jinak.

Právě odtud pohází i často citovaná hyperbola jednoho z vědců o tom, že bychom neměli vůbec existovat. „Platnej“ vědec má nárok být citován po celém světě, a je, a neplatnej vědec, tedy zabejčený laik, má pouze právo 27 let být ignorován a snášet urážky... "Všechna naše pozorování nacházejí úplnou symetrii hmoty a antihmoty, a proto by vesmír neměl vlastně existovat," uvedl v tiskové zprávě vedoucí výzkumník CERNu Christian Smorra, hned však dodal: "Asymetrie musí někde existovat, ale prostě nechápeme, kde je rozdíl. Kde je zdroj přerušení symetrie?" Právě tady je na místě znova zopakovat mou myšlenku (mnoho let přednášenou a ještě víc let vysmívanou) o pravidle-zákonu „střídání symetrií s asymetriemi“, který je vysvětlujícím důvodem pro samotný Velký třesk, a to co se odehrává po něm, že : Velký třesk není vznikem vesmíru, ale je změnou stavů, stavu předešlého (symetrického) na nový stav (asymetrický) a to právě díky principu o střídání symetrií s asymetriemi. Pak dále (po Big-bangu) pokračuje vesmírný vývoj v posloupnosti dalších střídání symetrií s asymetriemi.

Nyní bych dodal k takové myšlence, navíc, že lze uvažovat i o „vylepšené“ vizi, že : Velkým třeskem „se rodí“ dva vesmíry, oba „v sobě“, a tedy se dvěma „vlastními“ souběžnými posloupnostmi geneze, kde se střídají symetrie s asymetriemi. Oba vesmíry jsou tu, jsou dnes, jsou kolem nás, všude, „současně“, jsou do sebe „vklněny“, dotýkají se nikoliv „matematickou plochou“, ale nějakým vzájemným průnikem „svých časoprostorů“ .V mikrosvětě na planckových škálách je takový průnik „zřetelnější“ než na škálách makrovesmíru, tam je žádný ; souvisí to s tím „výkladem fyziků“, že základní podstatou reality (té co kolem nás je) je vakuum, že z vakua vznikl Veský třesk, že vesmír vznikl z prázdnoty, vznikl „z NIC“, výklad o kvantových fluktuacích, výklad o virtuálním vakuu a s virtuálními částicemi, které „vbíhají“ z vedlejšího vesmíru přes onu dělicí „rozmazanou“ hranici „na chvíličku“ k nám a pak zase „vplují do svého“ antixvěta zpět, a naopak naše částice „do vedlejšího vesmíru, vedlejšího kvadrantu 3+3Dimenzionálního,.. kde čas „běží“ možná naopak (ale „oni“ ho „tam“ vnímají jakože „jde dopředu“).

Možná, budeme-li vnímat čas – konečně – podle mé staré představy, že „čas *neběží nám, ale my běžíme po čase, po časové dimenzi*“, znamenalo by to vylepšení, tj. přiblížení se k pravé podstatě času : čas „stojí“, čas je jen časová dimenze, ale my-

hmota na té dimenzi se posouváme a tím ukrajujeme na časové dimenzi časové intervaly, a ty „kroky po dimenzi časové“ pak vnímáme „jako“ tok času.

Protože časoprostor sám na „základní“ „své“ úrovni (a ta je před Velkým třeskem jako mono-stav , bez jiných křivých stavů čp) je 3+3D plochý, je „jako rastr“, tedy nerozpíná se ani jedna délková dimenze, ani jedna časová dimenze..., ta změna „rozpínání“ se děje až v čp kde je hmota..., tak nutno říkat, že **po Třesku „se rozpíná“ nikoliv ten rastr euklidovský, ale jiný zakřivený 3+3D stav čp, který v „rastru plave“**, např. gravitační křivost. Nutno začít vnímat, že plavou různé křivosti časoprostorů v sobě, jeden v druhém. A dále, že každá křivost i délkové dimenze i časové dimenze je principiálním aktem pro stav pole anebo hmotovým artefaktem = elementární částicí..., čas začne „běžet“ ve Třesku, když „se zakříví“. Čili tedy když začne platit např. $v < c$ spolu s existencí jiné křivosti čp a hmoty s gravitačním projevem ; A mluvíme-li o „rozpínání Vesmíru“ (nejdříve plazmatický, křivý, polévka křivého čp, z níž vynořují se vlnobalíčky jakožto elementární částice) znamená to, že mluvíme o „narovnávání“ časoprostorové křivosti.

Takže : antihmota se bude „objevovat“ na scéně „tohoto vesmíru“ kdykoliv (nikoliv jen při zrodu vesmíru), ale za svůj „jí předepsaný časový interval“ zmizí, anihiluje s hmotou, oba vlnobalíčky splynou do jiného jako je foton který je totožný s antifotonom. Dtto : v tom „antisvětě“ kam „nakoukne“ náš elektron, na stejné „krátký časový úsek“ ..., pak „tam“ anihiluje s libovolnou antihmotou na antifoton. Zjevně v „antisvětě (který je tu stále „v nás“ kolem nás všude a kdykoliv kdykoliv) běží čas opačně, tedy elementární částice antihmotové „se posouvají“ po dimenzích 3+3D opačným směrem než tu ve „světě“..., tady běží čas jedním směrem – „naše šipka času“ a v antisvětě běží opačným směrem. Jenže „z hlediska“ pozorovatele v Antisvětě je tamní šipka času ve stejném smyslu jako je „zdejší“ šipka opačná, „oni“ také si myslí, že je podivné, že mají jen šipku času jedním směrem. Možná tam platí i zákony jako je $c < v$, atd. Nevím,....nevím to..., nejsem vševěd, ale jsem vizionář, který provokuje chytré lidi k přemýšlení.

Spíše než pozastavení se nad existencí kosmu tak zjištění značí, že naše chápání Velkého třesku bude třeba **ještě dopilovat a hledat dále**. To ovšem [nebránilo](#) většině médií studii reportovat poněkud "šokantně".

Asymetrie Velkého třesku

Nové měření by bylo rovněž možné brát jako důkaz toho, že je naše chápání počátku vesmíru neúplné – to však přizná každý vědec, který se tak může nazývat. Žádný dobrý vědec by neměl vyloučit *p ř e d e m* bez smysluplných protiargumentů, bez poctivé vědecké kritiky, žádnou navrženou hypotézu, ani HDV.

Velký třesk, podobně jako černé díry, v sobě totiž nezbytně kombinuje jak teorii gravitace a všeobecnou kosmologii velkých kosmických objektů (planety, hvězdy, galaxie), tak i částicovou fyziku zabývající se naopak těmi nejmenšími objekty. Fyzici si už století lámou hlavu nad tím, jak obě teorie propojit, Jsem malý pán na to, abych fyzikům něco radil a dokonce vnucoval názor laika. Např., že „propojovat“ teorie nemusí být vždy „propojování“ formou „vybrané“ matematiky se zákazem jiné formy propojování...anebo musí VŽDY ??

Náš fyzikální časoprostor není fyzikálně euklidovský plochý, je – nepochybně – křivý. Jsou křivé dimenze čp ; čp je křivý od škály stavů velmi křivých (velikosti Planckových intervalů) po stavy velmi málo křivé (gravitační křivost v makrovesmíru). Nejsem matematik, ale právě tady bude asi jádro věci, že křivosti dimenzí na mikroměřítcích lze (!) linearizovat, platí tam „rovnováhy=symetrie lokálních stavů“, lze libovolný výsek čp charakterizovat jako stav symetrií; kdežto v makroměřítcích kosmologických rozměrů nelze postavit symetrie-linearizace čp v žádném objemu čp . Tím nakonec dojde k pravidlu-principu „o střídání symetrií s asymetriemi“ a tedy i na řešení „sjednocení“ OTR a QM tak, že obě sjednocovat = propojit nelze, že obě teorie máme nechat „žít“ vedle sebe...násilím je nepropojovat. Nikomu to nevnucuji. Je mi jasné, že ani takový názor není dokonalý a lze ho hodně vylepšovat. Navíc je tu návrh na úvahu o jiném čp , o 3+3 dimenzionálním čp , který nebyl nikdy pořádně zkoumán. a prozatím jsou výsledkem pouze komplikované hypotézy, jako je teorie superstrun.

Jenže právě podle té má realita jedenáct dimenzí namísto námi chápaných tří (plus času). Podle mé má 3+3D Tedy to, co mělo vést ke zjednodušení chápání kosmu, dělá spíš pravý opak.

U gravitačních vln se také čekalo na potvrzení

Tak ovšem věda zkrátka mnohdy pracuje – vysvětlení jednoho jevu jenom otevírá celou paletu nových otázek. Příkladem je třeba pozorování rotace galaxií, které z relativně nenápadné skutečnosti, že galaxie obíhají jako jedna masa hmoty, nikoliv různou rychlostí jako planety ve sluneční soustavě, vedla k postulování existence temné hmoty. Jenže fyzikové odmítají prověřit názor a návrh, že při zkoumání toho jevu, tj. „pohybu ramen galaxie co se pohybují jako gramofonová deska“, uvažovat, že chybně dosazují do Newtona $G \cdot \Sigma M / v^2 \cdot x_i = 1$ za „x“ úsečku rovnou-přímou, ale měli by dosazovat, s ohledem na kosmologické škály už „křivost čp“ v galaxii pro vzdáleného pozorovatele, že už je ta křivost markantní, nikoliv zanedbatelná, že gravitace zakřivuje čp v galaxii natolik, že neplatí pro Newtona „x“ úsečka jako rovná, ale „x“ úsečka v oblouku... síla gravitační (Newtonská) tu působí po oblouku.

Myslím si, že hraje roli i postavení pozorovatele : bude-li pozorovatel sám „v galaxii“, kde by chtěl pozorovat „pohyb gramofonové desky“, musí dosazovat do Newtona „úsečky z A do B rovné-přímé“, křivost čp se neprojevuje pro tohoto „vnitřního“ pozorovatele, ale bude-li pozorovatel od pozorované galaxie velmi vzdálen, už by měl tutéž úsečku z A do B uvažovat jako křivou-obloukovou úsečku, a tím pádem jinak dlouhou (!) A tu je ta chyba jejich úvah.

Nejde o to, že by vědci s podobnými teoriemi přicházeli z lenosti – pozorování zkrátka neumíme vysvětlit jinak. Mnohé domněnky z čistě teoretické fyziky pak na potvrzení mohou čekat i století. Stačí si vzpomenout na loňskou detekci gravitačních vln předpovězených [Einsteinem](#) v roce 1916.

ČTĚTE VÍCE: [Astronomové 'ulovili' novou gravitační vlnu. S desetkrát větší přesností než dosud](#)

Také vloni se tak kvůli dlouhému čekání na potvrzení ozvala řada skeptiků. Po pozorování spojení neutronových hvězd nejen skrze gravitační vlny, ale i světlo a další záření, však o jejich existenci už nikdo nepochybuje. **Také nepochybují o existenci gravitačních vln, ale velmi se podivují, že fyzikové ignorují „prodloužit“ svou logiku k poznatku, možnosti, že je-li gravitační vlna „vlnou samotného časoprostoru“ potažmo vlnou některé z dimenzí 3+1 D čp, .. a že když samotná vlna dimenze (jedna, možná dvě) odnáší hmotnost po spojení dvou těles, že to je dobrým důvodem si myslet, že „křivost“ čp, tj. kombinace křivostí 3+3 dimenzí, že to je a stává se reál-faktem na stavbu hmoty. Prostě : hmota sama je stavem křivosti dimenzí čp , tj. hmotu vesmír „staví křivením dimenzí čp“..... což je moje HDV.**

O problému (a)symetrie (čeho ?, vzniku hmoty a antihmoty ?) během Velkého třesku se navíc ví již delší dobu. Aktuální měření antiprotonu je tak spíše potvrzením toho, že víme, že něco nevíme. Nynější hypotézy, které by jednou mohly vést k teoriím i experimentům, například předpokládají, že na anihilaci hmoty a antihmoty po Velkém třesku skutečně došlo – i proto v kosmu "převládá prázdno". Nemyslím si, že „proto“ ...

Malá část hmoty, odpovídající zhruba jedné částici na miliardu jiných, se však v chaosu prvotního Velkého třesku zřejmě srážce s antičásticí vyhnula. Pokud ve Třesku vznikly dva stavy vesmíru, tj. antisvět a svět , které se prolínají „na styčných hranicích“ (více se prolínají v mikrokosmu a téměř vůbec v makrokosmu), pak mohl vzniknout „ve Třesku“ stejný počet částic i antičástic, (jedny „zde“ a jedny „tam“), aniž by se anihilovaly. (pouze na styčných kontaktech) Myslím, že ani tu není žádný „anihilační relik“ . Mohlo se tak stát například i kvůli některým bizarním kvantovým jevům, kdy se část částic umí proměnit v antičástice nebo disponuje nějakou relativní podružnou asymetrickou vlastností. Symetrie anihilace by tím již byla mírně porušena. Výsledek pak vidíme všude kolem sebe – co přežilo, je hmotou, a co „nepřežilo“ je antihmotou ??? ne, i antihmota přežila, ale je „tam“ *za hranicí* (přičemž ta hranice je tu všude kolem nás i na makroúrovni i na mikroúrovni) která tvoří všechny známé planety, hvězdy a galaxie.

Nakonec se tedy i ohledně chybějící ?? antihmoty a asymetrie opakuje to, čím si věda již mnohokrát prošla. Namísto toho, aby nedokonalosti v našem chápání vesmíru brali vědci s pokorou, jej však i tentokrát vnímají spíše opačně – jako výzvu k rozlousknutí. Jenom taková poznámka : Fyzikové mluví o „zrychleném“ rozpínání vesmíru respektive jen prostoru – oddalují se od sebe „zamrznuté“ galaxie, ale...ale takováto „představa“ o vzdalování se vám nastane i tehdy, když se „jako“ pozorovatel začnete zmenšovat a zmenšovat a zmenšovat ve svém „dimenzionálním“ měřítku až do intervalů 10^{-27} m. Při tomto zmenšování „se“ pozorujete jak „se“ galaxie úprkem vzdalují, jakoby se úprkem vzdalovaly tak, a podle toho, jak se „vy-pozorovatel“ zmenšujete, jak zmenšujete svou „volenou jednotku“ . Proto Velký Třesk může být pouze „lokalita“ = singularita , s asymetrií = s vysokou křivostí dimenzí v nekonečném euklidovském plochém „moči“ 3+3D vesmíru předTřeskovém.

Takže ono „rozpínání se“ vakua ve Třesku, prostoru, může být jen „fata-morgana efekt“ pro „zvoleného pozorovatele“

Související články

- [Astronomové poprvé sledovali kilonovu. Vznikla splynutím dvou neutronových hvězd](#)
- [Astronomové 'ulovili' novou gravitační vlnu. S desetkrát větší přesností než dosud](#)
- [Gravitační vlny: Průlomový objev, který předpověděl Einstein](#)
- [Nobelovu cenu za fyziku získali tři vědci za detekci gravitačních vln](#)
- [Další záhada vyřešena: Vědci odhalili původ vesmírného záření](#)
- [Jak se šíří 'sluneční bouře' napříč soustavou?](#)
- [Slunce se zřejmě narodilo spolu s dvojčetem](#)

JN, kom 27.11.2017 + přepracování z 30.11.2017